

- वाह्यवाह्यि adv. arm against arm i.e. in close combat.
- वाह्य a. external, being outside or without, opposite or contrary to, extra-, anti- (abl. or —०), strange, foreign; m. a foreigner or an outcast. —०—, acc. instr., & loc. outside, without, abl. from without. — Abstr. वात् f., वत् n.
- वाह्यकरण n. external organ of sense.
- वाह्यतस् adv. & prep. (w. abl.) outside, without.
- वाह्यस्पर्श m. contact with external objects.
- वाह्यान्तर् adv. from without and within.
- वाह्यान्त्रिय n. = वाह्यकरण.
- वाह्यि etc. v. वाल्यि etc.
- वाह्यङ्क m. bending the arm, encircling.
- वाह्युच्च n. the Rigveda (cf. वद्युच्च).
- वाह्याक्षस् a. strong in the arm.
- विडाल m., आ f. cat.
- विडालक m., अलिका f. the same.
- विडालाक्ष, f. ई cat-eyed.
- विदल् v. विदल्.
- विन्दु m. drop, globule, point, dot; the sign of the Anusvāra (g.).
- विन्दुक m. drop.
- विन्दुमन्त् a. formed into drops or globules.
- विन्दुमार & विन्दुसेन m. names of kings.
- विन्दुय्, pp. विमान dripping, wet with (—०).*
- विम्ब m. n. disk (of sun or moon), globe, hemisphere; orb, circle i.g.; mirror, image, picture, shadow. — m. lizard, chameleon; f. ई a kind of gourd, n. its red fruit.
- विम्बाधर m. the red (lit. Bimba-like, v. prec.) lip.
- विम्बित a. mirrored back.
- विम्बिसार m. N. of a king.
- विल n. cleft, hollow, cavern, den.
- विलवास & वासिन् a. living in holes; m. such an animal.
- विलश्य, विश्याच्, & विलेश्य a. & m. = prec.
- विलिंग a. fishing hook or bait.
- विलोक्य a. & m. = विलवास.
- विल् n. slip, chip; a broken helmet.
- विल्यन् a. having a helmet.
- विल्मु m. N. of a tree; n. its fruit, also a cert. weight.
- १ विल्वमाच n. the weight of a Bilva fruit.
- २ विल्वमाच a. having the weight or the size of a Bilva-fruit.
- विल्वहाण m. N. of a poet.
- +विल्वकला f. parturient.
- +विल्वस n. the film or fibre of a lotus plant.
- विल्वतन्तु m. the same.
- विल्वप्रसाद् n. a lotus flower.
- विल्ववती f. a place rich in lotus flowers.
- विल्विनी f. the lotus-plant.
- बीज n. seed (of plants and animals), seed-corn, grain, germ, element, origin, beginning, adj. caused by (—०).
- बीजक m. a citron; n. seed.
- बीजकारणप्रोराण् & विल्वह a. springing up from seed or from slips (plants).
- बीजकाश s. seed-vessel, esp. of a lotus-flower.
- बीजपूर & विल्व m. the citron-tree; n. a citron.
- बीजप्रद a. giving the seed (father).
- बीजवन्त् a. provided with seed or grain.
- बीजवाप m. the sowing (seed).
- बीजाक्षुर m. seed-shoot; du. seed and shoot; adv. विल्वत्.
- बीजाक्ष्य m. = बीजपूर.
- बीजाश्व m. stallion (lit. seed-horse).
- बीजिन् a. = बीजवन्त्; m. the (real, not nominal) begetter or father.
- बीजाक्षुर m. the extractor of seed- (i.e. of good) corn (scil. in selling, while the rest is bad).
- बीभत्त्, विल्वते v. वाध्.
- बीभत्त् a. loathsome, disgusting, hideous (abstr. विल्व f.); f. आ (& n.*.) disgust, horror.
- बीभत्त् a. loathing, detesting, disgusted, revolted; m. E. of Arjuna.
- बुक्ता f. heart.
- बुद्धिल m. N. of a man.
- बुद्धि a. awakened (lit. & fig.), completely conscious, enlightened; m. the Enlightened One, the Buddha, E. of Gautama of the Cākyā tribe.